

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci úpadcu **T. a. s. v likvidácii**, V. H. **o schválení konečnej správy**, na odvolanie veriteľa F. B. V. H. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 1K/84/1993-358 zo dňa 06. marca 2009, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením schválil konečnú správu o speňažení konkurznej podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu s tým, že do zoznamu pohľadávok proti podstate sa doplňuje: F. B. suma vo výške 450 412 Sk sa neuspokojuje.

V odôvodnení uviedol, že správca konkurznej podstaty predložil súdu dňa 14. decembra 2007 konečnú správu o speňažení a správe majetku a o vyúčtovaní odmeny a hotových výdavkov správcu konkurznej podstaty.

Proti konečnej správe podal námietky veriteľ pohľadávky proti podstate F. B.. Uviedol, že na základe podnájomnej zmluvy uzavretej so spoločnosťou C. s. r. o bol užívateľom časti majetku, patriaceho do konkurznej podstaty a ako podnájomca mesačne platil nájomné v sume 48 079,50 Sk a neskôr 53 952 Sk a 56 649 Sk mesačne. Celkove za dok 2003 a 2004 zaplatil nájomné po 576 954 Sk,

za rok 2005 zaplatil 647 424 Sk, za rok 2006 679 788 Sk a za rok 2007 169 947 Sk. Z dôvodu havarijného stavu prenajatého majetku informoval vtedajšieho správcu konkurznej podstaty o nevyhnutnosti vykonania opráv majetku úpadcu. Na základe písomnej objednávky vykonal opravu strechy, zateplenie, opravu omietok, vymaľovanie stien, opravy vodovodu a kanalizácie, ako aj sociálnych zariadení. Za tieto práce vyúčtoval správcovi faktúrou č. 2005022 zo dňa 28. februára 2005 sumu 226 418 Sk.

Súd sa oboznámil s listinnými materiálmi a zistil, že veriteľ F. B. bol skutočne v podnájomnom vzťahu so spoločnosťou C. s. r. o., ktorá mala v nájme nehnuteľnosti úpadcu, pričom tejto spoločnosti riadne uhrádzal stanovené nájomné. Z listinného dôkazu je možné zistiť, že pôvodný správca konkurznej podstaty si objednal u F. B. práce súvisiace s opravou kotolne, hodnota ktorých bola následne vyúčtovaná faktúrou č. 2005022 zo dňa 28. februára 2005 sumou 226 418 Sk a faktúrou č. 2005083 zo dňa 26. mája 2005 sumou 223 994 Sk, t. j. spolu 450 412 Sk.

Správca konkurznej podstaty vzhľadom na tieto skutočnosti uznal nárok veriteľa F. B. v celom rozsahu ako nárok proti podstate. Vzhľadom na právnu úpravu, platnú v čase začatia konkurzného konania preto súd uvedeného veriteľa zaradil do zoznamu veriteľov proti podstate a na pojednávaní, konanom dňa 06. marca 2009 konečnú správu s uvedeným dodatkom schválil.

Proti uzneseniu podal veriteľ F. B. odvolanie.

Uviedol, že podľa § 31 ods. 1, 2 zákona o konkurze a vyrovnaní, v znení účinnom v čase vyhlásenia konkurzu, nároky na vylúčenie vecí z podstaty, / § 19 ods. 2 /, pohľadávky proti podstate / § 31 ods. 2 /, nároky na oddelené uspokojenie / § 28 /, nároky podľa § 5 ods. 2, nároky podľa § 9b ods. 3 a pracovné nároky / § 31 ods. 3 / možno uspokojiť kedykoľvek v priebehu konkurzného konania. Iné nároky možno uspokojiť len podľa právoplatného rozvrhového uznesenia.

Podľa § 8 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní správca je pri výkone funkcie povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za škodu, vzniknutú porušením povinností, ktoré mu ukladá zákon alebo mu ich uloží súd.

Jednotlivých správcov veriteľ písomne upozorňoval, že je užívateľom časti majetku úpadcu na základe podnájomnej zmluvy a za tento podnájom platí riadne nájomné. Jeho upozornenia neboli brané do úvahy a nájomcovi C. s. r. o. nájomná zmluva nebola vypovedaná a umožnilo sa mu získať finančné prostriedky vo výške 2 651 067 Sk bez toho, aby tieto finančné prostriedky boli použité na úplnú úhradu nájomného správcovi, resp. aby boli zahrnuté do príjmu z podstaty. Veriteľ ako nájomca spoločnosti C. s. r. o. zaplatil tejto spoločnosti sumu, ktorá mala patriť do príjmu z podstaty.

Podľa veriteľa bolo povinnosťou správcu konkurznej podstaty uspokojiť pohľadávku veriteľa v plnej výške v priebehu konkurzného konania, a to aj vzhľadom na jej uznanie.

Navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že veriteľovi sa priznáva úplné uspokojenie pohľadávky vo výške 14 953,92 Eur / 450 412 Sk /.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie veriteľa nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením schválil konečnú správu o speňažení majetku z konkurznej podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu a súčasne rozhodol o neuspokojení pohľadávky veriteľa F. B. vo výške 450 412 Sk. Uvedenú pohľadávku veriteľa uznal správca konkurznej podstaty v celom rozsahu pri prejednaní konečnej správy dňa 06. marca 2009 ako pohľadávku proti podstate.

§ 31 ods. 1 zákona č. 321/1991 Z. z. o konkurze o vyrovnaní v znení neskorších predpisov, účinný v čase začatia konkurzného konania / 27. decembra 1993 /, obsahuje výpočet pohľadávok, ktoré je možné uspokojiť kedykoľvek v priebehu konkurzného konania, čo bude závisieť zrejme od skutočnosti, či správca konkurznej podstaty má dostatok finančných prostriedkov a či pohľadávku veriteľa uznáva. Nestanovuje však poradie v ktorom je správca povinný pohľadávky proti podstate uspokojiť. Vzhľadom na uvedenú právnu úpravu nemožno považovať námietku veriteľa, týkajúcu sa poradia uspokojenia jeho pohľadávky proti podstate za dôvodnú.

Odvolací súd preto napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 29. septembra 2009

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: L. B.